

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1764/2016
10.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Шилјут, адвокат из ..., против тужене Здравствене установе "Клинички центар Србије" из Београда, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7454/15 од 25.04.2016. године, у седници одржаној 10.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7454/15 од 25.04.2016. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19822/2014 од 20.05.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да преда Јавном комуналном предузећу "Погребне услуге" из Београда, посмртне остатке детета које је тужиља родила дана ... године, како би тужиља могла да га сахрани у складу са Законом о сахрањивању и гробљима и месним обичајима (став први изреке) и обавезала тужену да тужиљи надокнади трошкове поступка у износу од 145.500,00 динара (став други изреке).

Одлучујући о жалби тужене изјављеној против наведене пресуде, Апелациони суд у Београду је дана 25.04.2016. године донео пресуду Гж 7454/15 којом је, ставом првим изреке, преиначио пресуду Првог основног суда у Београду П 19822/14 од 20.05.2015. године, у ставу првом изреке, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да Јавном комуналном предузећу "Погребне услуге" из Београда преда посмртне остатке детета које је тужиља родила ... године, како би тужиља могла да га сахрани у складу са Законом о сахрањивању и гробљима и месним обичајима. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 19822/14 од 20.05.2015. године, па је тужиља обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Након одржане расправе другостепени суд је утврдио да је тужила дана ... године у Клиничком центру "Србија" – Институту за гинекологију и акушерство родила мушко дете, тежине 1850 грама, дужине 43 сантиметара, да је порођај извршен у 32 недељи трудноће тужиле, да је истог дана дошло до изненадног погоршања стања новорођенчета и да је од стране лекара тужене предузето више терапија (спољашња масажа срца, давање адреналина, давање бикарбоната, као и друге антишок терапије), али је све било без успеха и истог дана дете је преминуло. Дана ... године у матичну књигу рођених Општине ... извршен је упис рођења мушког детета без имена и презимена, рођеног у ... од оца ББ и мајке АА, рођене АА1. Упис је извршен на основу пријаве рођења детета, коју је доставила тужена. Тужила по смрти детета није захтевала предају посмртних остатака детета, нити је до ... године када је отпуштена из болнице, захтевала да види леш детета. Смрт тужилиног детета уписана је у матичне књиге умрлих Општине ... и као датум смрти наведен је ... године. Тужила је два месеца након изласка из болнице преузела, по позиву тужене, обдукциони налаз, али том приликом а ни раније ни касније није проверавала да ли је леш детета пребачен у капелу, што није учинио ни супруг тужиле – отац детета, нити је он од тужене захтевао предају посмртних остатака детета. Тужена не поседује податке о предаји посмртних остатака детета надлежној капели, а ЈКП "Погребне услуге" нема података о сахрањивању или кремирању безименог детета породичног имена ББ – АА1, преминулог ... године, на гробљима којима управља ово Јавно комунално предузеће.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд одбио тужбени захтев тужиле налазећи да је неоснован.

Да би тужени могао да буде обавезан на извршење одређене чинидбе предмет чинидбе, пре свега, мора реално да постоји. У проведеном поступку није утврђено да у време подношења тужбе, односно доношења првостепене пресуде постоје посмртни остаци детета које је тужила родила ... године, нити је тужила у поступцима пред нижестепеним судовима пружила иједан доказ на основу кога би се могло закључити да постоји бар индиција да је тужена у поседу посмртних остатака тужилиног детета. Дакле, да би тужена могла да буде обавезана на предају посмртних остатака детета које је тужила родила ... године, из чињеничног стања мора да произлази да је таква чинидба могућа, што у конкретној ситуацији није случај. Зато је правилан закључак

другостепеног суда да с обзиром да тужиља није доказала да посмртни остаци детета постоје и да се налазе у поседу тужене или да тужена зна где се налазе, то извршење тражене чинидбе (предаја посмртних остатака детета тужиље) није могуће, из ког разлога тужбени захтев није основан. Иначе, терет доказивања одлучне чињенице – постојања посмртних остатака, сходно члану 231. ЗПП био је на тужиљи.

Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке. Уз прихватање свих ревизијских навода којима се указује на правила етичког кодекса медицинских радника, обавезе здравствене установе у погледу тела лица умрлог у тој установи, које су прописане важећим Законом о здравственој заштити, а постојале су и у време важења Закона о здравственој заштити у тренутку када је тужиљино дете преминуло, те уважавањем навода који се односе на тврдњу а која је и научна истина да би методом ДНК анализе могао бити утврђен идентитет тужиљиног детета, Врховни касациони суд налази да нема места доношењу другачије одлуке у овој правној ствари. Тужиља не само да није доказала, она чак није ни тврдила да ју је тужена спречавала да преузме посмртне остатке свог детета, нити да је предузела, било она, било њен супруг, радњу да посмртне остатке преузме. Исто тако, тужиља није навела податке где се посмртни остаци детета налазе, односно где би могли да се налазе, а тек кад би посмртни остаци били доступни могуће би било извршити ДНК анализу ради утврђења идентитета посмртних остатака. Како свега тога у конкретном случају нема, то тужена не може бити обавезана на чинидбу – предају посмртних остатака детета које је тужиља родила ... године, јер не постоји ни један доказ ни индиција где се ти посмртни остаци налазе, односно да још увек постоје и да су доступни туженој како би их она, по захтеву тужиље, предала ЈКП "Погребне услуге". Зато је тужбени захтев тужиље морао бити одбијен као неоснован.

Цењени су и сви други наводи ревизије, али с обзиром да по оцени суда нису битни не могу довести до другачије, за тужиљу повољније, одлуке, применом члана 396. став 1., у вези члана 419. ЗПП, нису ни посебно образлагани.

Како према томе наводима ревизије тужиље није доведена у сумњу правилност и законитост другостепене пресуде Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП ревизију одбио као неосновану.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић